

๔๑ ขาดมุกิตาจิต

ลูกสาวของพี่สาวเรียนหนังสืออยู่ใน
เกณฑ์ดี จบปริญญาตรีทำงานบริษัทได้ ๑
ปี ก็ลาออกมาทำงานกรมชลประทานที่พ่อ
ทำงาน เพราะคุณพ่อคิดว่าทำงานหลวงย่อม
ดีกว่างานบริษัท แต่เธออยู่ในตำแหน่งคนงาน
เป็นลูกจ้างประจำ โดยตำแหน่งต้องไปทำงาน
ปัดกวาดเช็ดถู เธอก็จำใจทำ เพราะไม่กล้า
ขัดใจคุณพ่อที่ป่วยเป็นโรคหัวใจ

ในระหว่างนั้น เธอได้เรียนปริญญาโท
ไปด้วย แต่เรียนไม่จบ เพราะสอบวิชาสุดท้าย
ไม่ผ่าน ต่อมาเธอทนทำงานอยู่ในที่ทำงานที่
พ่อจัดหาให้ไม่ไหว เพราะไม่ได้ใช้ความรู้อะไร
และเงินเดือนน้อยมาก จึงลาออกและหางาน
ทำใหม่ แต่ไปสมัครงานหลายแห่งก็ไม่ได้งาน
จึงเกิดความเครียด ทั้งเรื่องงานที่หาไม่ได้และ
เรื่องเรียนที่เรียนไม่จบ

ทำไมหลานสาวจึงต้องไปทำงานเป็น
คนงานที่ไม่ได้ใช้ความรู้อะไร และเมื่อเธอ
ลาออกมาหางานทำก็ไม่ได้งานทำ แม้เรียน
ปริญญาโทก็เรียนไม่จบ แต่โชคดีที่ได้สามีที่
มีฐานะดี

คุณครูไม่ใหญ่

หลานสาวถูกพ่อให้ลาออกจากงานไป
ทำงานที่ไม่ได้ใช้ความรู้ แต่เมื่อลาออกจาก
งานก็ไม่ได้งานทำ เพราะในอดีตขาดมุกตลก
กับคนอื่นเมื่อเขาก้าวหน้า แถมอิจฉาหมั่นไส้
ผู้อื่นอีกด้วย โดยมักจะพูดตัดรอนกำลังใจคน
วิพากษ์กรรมนี้จึงทำให้ชาตินี้ไม่ประสบความสำเร็จ
สำเร็จในหน้าที่การงานและการศึกษา ดังที่
ตัวเองคาดหวังเอาไว้

แต่ได้สามี่ดี เพราะมีบุญสงเคราะห์ญาติ
ในอดีตมาส่งผล จึงทำให้ได้สามี่มีฐานะดี
คือขอให้ทำบุญสงเคราะห์ญาติเอาไว้เถิด จะ
มีสามี่ดี ๆ หรือญาติดี ๆ มาสงเคราะห์เราจะ

๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

